

επι Θετικά

"Μοναρχία", "Διαρχία" ή;

Στο σχόλιο για την "κεντρική πολιτική σκηνή" του προηγούμενου τεύχους, ο υπογραφόμενος, επιχείρησε ν' ανιχνεύσει και κάποια θετικά στοιχεία μιας "δυνάμει" διαδικασίας πολιτικής χειραφέτησης που εξελίσσεται (;) στους κόλπους του κυβερνώντος κόμματος τους τελευταίους μήνες.

Όσο περνά όμως ο καιρός τα σημάδια είναι σαφή και η όποια αισιοδοξία είναι από παρακινδυνευμένη έως και ένδειξη ασύγνωστης αφέλειας.

Σ' ολόκληρη την επίσημη πολιτική σκηνή ο χώρος της πολιτικής έχει απολύτως αποϊδεολογικοποιηθεί και αποπολιτικοποιηθεί.

Το δίλημμα π.χ. "μοναρχία" ή "διαρχία" (;) είναι απλά και μόνο η ευτελής επικαιροποίηση και αναγωγή στο ήθος και το "life-styling" της εποχής, της ανύπαρκτης πια πολιτικής και ιδεολογικής αντιπαράθεσης και της πάλης των ιδεών, σε πανομοιότυπα, (περίπου "κλωνικής" ομοιότητας) πολιτικά κόμματα.

Και ενδημεί παντού.

Ακραία και απροσχημάτιστα στα δύο μεγάλα κόμματα. Αλλά και υποδόρια και υπαινικτικά στα υπόλοιπα.

Επειδή το "άλας εμωράνθη", κάθε μέρα και περισσότερο, παρατηρούμε, ισόβιους κομματικούς υπαλλήλους να αυτονομούνται σε κριτές ήθους, ικανοτήτων, συνέπειας και επάρκειας άλλων ισόβιων κομματικών υπαλλήλων, με τους οποίους εν τούτοις συνυπήρξαν "εν αγαστή συμπνοία", ελέω "αρχηγέτη", "ιδρυτή της παράταξης" αλλά και βολικού "τοτέμ", τόσο την περίοδο της απολυταρχικής εξουσίας του, όσο και στη σκέπη της πολυδύναμης "σκιάς" του.

Τώρα αποτολμούν ευθέως να δηλώνουν, να υπαινίσσονται, να καυτηριάζουν και να καταγγέλλουν στα πάντα πρόθυμα Μ.Μ.Ε. "αήθεις και απαράδεκτες ενέργειες" των τέως συναγελαζομένων μ' αυτούς "συντρόφων" τους, που αποφάσισαν, με βάση τα όχι και τόσο ιδεολογικής φύσης συμφέροντά τους, ν' αποτελέσουν εξαπτέρυγα του "ετέρου" των διεκδικούντων μίαν ανύπαρκτη στην ουσία εξουσία, την οποία μάλιστα, όλοι λίγο πολύ δέχονται, για το φόβο των Ιουδαίων, ότι εξακολουθεί να την διαχειρίζεται ο επιβιώνων μύθος.

Οι μεταβολισμοί, οι μεταλλάξεις και οι μεταλλαγές εν τω μεταξύ παν σύννεφο.

"Κεντρώοι", "μετριοπαθείς" υποτακτικοί, που ειρωνεύτηκαν όσο κανείς άλλος τις ιδέες της αριστεράς όταν αυτό τους ήταν συμφερετικό για ν' ανέβουν, σήμερα έγιναν σφόδρα αντιαμερικανοί (απομιμούμενοι ίσως τη σοφή συνταγή) και προκλητικά, (αλλά και πόσο

παρακλητικά στο βάθος), επιθετικοί στα (άθλια έτσι κι αλλιώς ιδιωτικά) ΜΜΕ (ιδίως όταν τους αγνοούν).

Σήμερα είναι οι κήσορες της "άθλιας εμφύλιας εσωκομματικής διαμάχης" και ταυτόχρονα υμνητές της "γνήσιας" ενότητας της παράταξης, που βέβαια, μόνο αυτοί (έστω και αν οι δημοσκοπήσεις δεν φαίνεται να το αντιλαμβάνονται) μπορούν να εγγυηθούν.

Την ίδια ώρα, η αξιωματική αντιπολίτευση αλληλοσπαρασσόμενη караδοκεί ν' αξιοποιήσει την αναμενόμενη διάλυση των αντιπάλων της αν δεν την προλάβουν εν τω μεταξύ οι δικές της πομπές.

Τι υποκρισία αλήθεια, απ' όλες τις πλευρές.

Και τι ασέβεια στους υποψιασμένους πολίτες αυτής της χώρας που υπηρετώντας, (και μέχρι σήμερα ακόμη μερικοί απ' αυτούς), μέχρις αυταπαρνήσεως, συντηρητικές ή προοδευτικές ιδέες, έγιναν ή γίνονται αθέλητά τους οχήματα των άμετρων φιλοδοξιών αυτών των επαγγελματιών ή "δυνάμει" (με τη βοήθειά μας) επαγγελματιών της πολιτικής, που την αντιλαμβάνονται ως αποκλειστική ιδιοκτησία τους.

Οι μοιραίοι αυτοί επαγγελματίες της πολιτικής, όντας πάντοτε με το δοβλέτι, επιβίωναν της όποιας ιδεολογικοπολιτικής πάλης στο πλαίσιο μιας άνευρης και ανούσιας προσχεδιασμένης κομματικής ζωής, και βίωναν λάθρα σε κυβερνητικό επίπεδο από άποψη συγκεκριμένης, συνεπούς και αποτελεσματικής πολιτικής δράσης, ετοιμάζοντας όμως μεθοδικά και συστηματικά τις προϋποθέσεις για την κατάληψη των χειμερινών κομματικών ανακτόρων.

Η όποια εκσυγχρονιστική ή παραδοσιακή, λαϊκίστικη ή (αντι) λαϊκίστικη και δεξιά ή αριστερή ψαλμωδία τους, απλά ύφαινε μακροπρόθεσμα ένα ελκυστικότερο προφίλ, πάντα σε αρμονία με τις κρατούσες δημοσκοπήσεις, και τα διαπλεκόμενα συμφέροντα που κατά καιρούς τους "έπαιζαν".

Ποιόν όμως μπορεί να νοιάζει σήμερα το τι θα γίνει μέσα στα κόμματα και στην άτονη, βαρετή αλλά και αναιτιολόγητη απ' τα πράγματα αντιπαράθεσή τους ;

Και ακόμη, ποιόν μπορεί να νοιάζουν σχόλια σαν και αυτό, κοινότυπα επαναλαμβανόμενα από αποστασιοποιημένους με τη θέλησή τους πολίτες που αμφισβητούν με σωρεία επιχειρημάτων την ποιότητα της πολιτικής στις μέρες μας ;

Μια απάντηση στις δύο όψεις του ίδιου ερωτήματος θα ήταν η εξής:

Αν όντως δεν μας αφορούν διλήμματα του τύπου "μοναρχία" ή "διαρχία" σοσιαλίζοντος ή φιλελευθερίζοντος τύπου, ας το δείξουμε φωναχτά.

Ας μη παρασυρθούμε στην επερχόμενη εκλογική αναμέτρηση να διαλέξουμε γι' άλλη μια φορά "το μη χείρον" ως "βέλτιστον".

Ας κλείνουμε την τηλεόραση όταν ένας αμόρφωτος συνήθως νεαρός ρεπόρτερ που φιλοδοξεί και αυτός να γίνει χαλίφης στη θέση του χαλίφη των σταρ των ΜΜΕ, ικανοποιώντας την εντολή του αρχισυντάκτη του, πλησιάζει τον οποιοδήποτε κυβερνητικό - κυβερνητικό, κυβερνητικό - αντικυβερνητικό, αντιπολιτευτικό - αντιπολιτευτικό ή αντιπολιτευτικό-συμπολιτευτικό "επίδοξο" ή συνήθη "δηλωσία" για μια πολιτική ανάλυση 2,5 δευτερολέπτων στο φερό, λίγο πριν ή λίγο μετά τις "απαραίτητες διαφημίσεις".

Ας κλείνουμε ακόμη την τηλεόραση όταν δούμε στους ομίλους "συζητητών" και "παικτών" των χλιδάτων τηλεοπτικών θεαμάτων να συμμετέχουν υπουργοί, βουλευτές και άλλα δημόσια πρόσωπα που φαίνεται να έχουν τόσο λίγη δουλειά και τόσο ασήμαντα προβλήματα να χειριστούν, ώστε είναι πάντα διαθέσιμοι και ευχαριστημένοι που παίρνουν μέρος "σε μια τόσο ενδιαφέρουσα και αξιόλογη εκπομπή".

Ας πάσουμε ν' αγοράζουμε τις εφημερίδες, (ομολογημένη αμαρτία, ο υπογραφόμενος δεν το κατάφερε ακόμη) και τα περιοδικά, που αναγορεύουν το ασήμαντο σε σημαντικό, τις ίδιες φλυαρίες του 1989 (π.χ.), σε σημαντικές ειδήσεις του 1996, τους μονίμως και παντού συνεντευξιαζόμενους πολιτικούς ως έχοντες υπεύθυνες και καίριες απόψεις για τα μεγάλα ζητήματα της χώρας στη σελίδα 4, (όταν εξυπηρετούν τα παιχνίδια τους), αλλά και ταυτόχρονα ως τυχάρπαστους καστανάδες και θυρωρούς στη σελίδα 16 του ίδιου φύλλου τους, για να παρακολουθούν ταυτόχρονα και να κολακεύουν και την κοινή γνώμη που απορρίπτει συλλήβδην -όπως λεν πάλι οι δημοσκοπήσεις- όλους τους πολιτικούς.

(Τα παραπάνω "Ας", παρακαλώ να θεωρηθούν ως το σφύριγμα αυτού που διαβαίνει άγνωστο δάσος το βράδυ, και θέλει να το ακούει για να διώχνει τους φόβους του και να παίρνει θάρρος και βεβαίως όχι ως παρότρυνση σε πολύ περισσότερο νοήμονες συμπολίτες).

Αλλά το δίλημμα "μοναρχία" ή "διαρχία" εκφέρεται, συζητείται και απασχολεί όσους απασχολεί:

- ενώ εξελίσσονται, ο διάλογος με την Τουρκία (που αποκλείουμε επισήμως), οι συνεχιζόμενες προκλήσεις στο Αιγαίο και η δολοφονία άοπλου κύπριου στρατιώτη στην ουδέτερη και προστατευόμενη από τον ΟΗΕ ζώνη, λίγο πιο εδώ απ' τον εξόχως φιλοευρωπαϊό Αττίλα,
- ενώ οι συνταξιούχοι μπορούν να ελπίζουν πια μόνο στην θαυματουργή "στιγμαία" μεταλλαγή του εκσυγχρονισμού σε λαϊκισμό λίγο πριν τις εκλογές,
- ενώ τα δημόσια πανεπιστήμια υφίστανται μια άνευ προηγουμένου ανίερη, εξόχως αντιεπιστημονική αλλά και απολύτως άδικη και ατεκμηρίωτη επίθεση, συνήθως από άσχετους ή πολυπράγμονες καθηγητές, σπανίως περαστικούς απ' τα εργαστήρια και τα μαθήματά τους, αλλά θησαυρίζοντες -καίτοι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης

στα ΑΕΙ κατά την υπεύθυνη δήλωσή τους- στα ιδιωτικά τεχνικά ή νομικά τους γραφεία, τα ιατρεία τους και τους δημόσιους ή άλλους οργανισμούς που υπηρετούν (σε πλήρη περιγραφή του Νόμου 1268/82), αλλά ακόμη και στα καλούμενα ιδιωτικά "πανεπιστήμια" της οδού Σωκράτους, στα κόμματα αλλά και στα εγχώρια και υπερεθνικά αντιπροσωπευτικά σώματα,

- ενώ δεν υπάρχει καμιά στρατηγική για κανένα πεδίο της εθνικής, κοινωνικής, οικονομικής, περιβαλλοντικής, πολιτισμικής και αναπτυξιακής πολιτικής,
- ενώ ορυμαγδοί πολιτικών διαφημίσεων, καθιστούν κόμματα, πολιτικές ως και το κυβερνητικό έργο, τα πλέον διαφημιζόμενα "προϊόντα" για μήνες ολόκληρους,
- ενώ "περιβαλλοντιστές" κοινοτάρχες αποκλείουν με βάση τις κυρίαρχες αξίες της εποχής ... "ακόμη και με τα όπλα" την εγκατάσταση χώρων υγειονομικής ταφής απορριμμάτων στα όριά τους, έστω και αν αυτό προκύψει ως η βέλτιστη λύση (αν), ομνύοντας προς όλες τις κατευθύνσεις στο όνομα της προστασίας του περιβάλλοντος, εκφράζοντας όμως στην πραγματικότητα τους μύχιους πόθους και τις προσδοκίες των συμπολιτών τους για μελλοντική "οικιστική ανάπτυξη" της περιοχής, (ακόμη και αν αυτή δεν φαίνεται να έχει τέτοια τύχη, με τους νόμους της αγοράς),
- ενώ γίνονται διαφανέστερα, (πλην όμως με διαρκώς αυξανόμενη την κρατική επιχορήγηση), τα οικονομικά των κομμάτων, ενώ εξορκίζεται η επιδοματική πολιτική με την συνεχιζόμενη εν τούτοις επιλεκτική χορήγηση επιδομάτων, ενώ, μ' άλλα λόγια, όταν εφαρμόζει μια πολιτική α ο αντίπαλος, αυτό είναι και καταγγέλλεται ως λαϊκισμός, ενώ όταν την ασκείς εσύ αυτό αυτομάτως μεταλλάσσεται σε εκσυγχρονισμό κ.λ.π. κ.λ.π.

Μοναρχία λοιπόν ή Διαρχία;

Εμείς λέμε απλά απ' το '88 και μετά, ΛΕΥΚΟ, συνειδητό και απόλυτο, ΛΕΥΚΟ σ' αυτή τη φάση, (που ξεπερνά τα δέκα χρόνια), στην οποία, ενώ οι πολιτικοί πασχίζουν κορυβαντιώντες να μας πείσουν ότι είναι εδώ, η πολιτική δραπέτευσε, όχι ελπίζουμε για πολύ ακόμα.

Και μια μικρή παρατήρηση για απλοϊκούς και μονοδιάστατους εκλογολόγους:

Αν η συνειδητή επιλογή του ΛΕΥΚΟΥ, ως σαφούς πολιτικής απόρριψης όλων των συγκεκριμένων προσφερομένων λύσεων φθάνει το 2-3%, όντως αυτό το ποσοστό ψήφων εισπράττεται από το πρώτο κόμμα.

Αν όμως με το, (συνταγματικά πολιτικά ισότιμο με την οποιαδήποτε ψήφο), ΛΕΥΚΟ, εκφρασθούν όλοι οι πολίτες οι οποίοι ασφυκτιούν μέσα και έξω από κόμματα στην πνιγηρή πολιτική, κοινωνική, οικονομική και πολιτισμική πραγματικότητα της περιόδου που διανύουμε,

τότε το μάθημα θα εισπραχθεί δεόντως και θα μετατραπεί σε κινητήρια δύναμη ουσιαστικής αλλαγής, πολιτικής χειραφέτησης και θετικών και δημιουργικών εξελίξεων.

Αν όντως το επιθυμούμε, ας δημιουργήσουμε τις απαραίτητες προϋποθέσεις, πριν την αλλαγή μάς την τάξουν και πάλι τυχαίες και ετερόκλητες συναρθρώσεις των "μερών" στα οποία τείνουν να διασπασθούν τα δύο μεγάλα "όλα".

Του Ευτύχη Μπιτσάκη.

Ο Τομέας Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων με ψυχή τον Παναγιώτη Νούτσο τίμησε με τον δέοντα τρόπο τον Ευτύχη Μπιτσάκη, ομότιμο πια (καίτοι έφηβο) Καθηγητή της Φιλοσοφίας, άξιο θεράποντα των φυσικών επιστημών, συγγραφέα, εκδότη της (πάντα προσδοκώμενης) "Ουτοπίας", αλλά και αγωνιστή, οραματιστή και πιστό και καλό φίλο και ολοκληρωμένο άνθρωπο και πολίτη.

Πανεπιστημιακοί και επιστήμονες απ' όλη την Ελλάδα πήραν μέρος με εξαιρετικά ενδιαφέρουσες εισηγήσεις στο Διεπιστημονικό Συνέδριο "**Φιλοσοφία, Επιστήμες και Πολιτική**" από 24-26 Μαΐου στο φιλόξενο Πανεπιστήμιο των Ιωαννίνων, οι συζητήσεις ήταν ουσιαστικές και γόνιμες, οι αντιπαραθέσεις αναμενόμενες και τεκμηριωμένες και το κλίμα όπως πάντα φιλικό, έως συντροφικό.

Ο Ευτύχης Μπιτσάκης ήταν δικαιολογημένα συγκινημένος, όπως βέβαια και όλοι όσοι συμμετείχαμε στο Συνέδριο, γιατί η οφειλόμενη τιμή του αποδιδόταν από "ομότεχνους", εν ζωή, στο σεμνό αλλά τόσο ζωντανό επιστημονικά περιβάλλον του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και μακριά απ' τα φώτα της δημοσιότητας του συρμού.

Τα πρακτικά του Συνεδρίου με τις εισηγήσεις που εγκρίθηκαν απ' την Επιστημονική Επιτροπή του Συνεδρίου και τις συζητήσεις, θα εκδοθούν στο τέλος του χρόνου ή στις αρχές του 1997.

"Τεχνολογία, Πολιτισμός και Αποκέντρωση"

Και μία ανακοίνωση:

Μ' αυτό τον τίτλο το Ε.Μ.Πολυτεχνείο οργανώνει το Μάιο του 1998 στο Μέτσοβο, το 2^ο Διεπιστημονικό Συνέδριο του Ε.Μ.Π. για το Μέτσοβο, την πατρίδα των ιδρυτών και ευεργετών του.

Στο πλαίσιο του Συνεδρίου θα παρουσιασθούν οι επιστημονικές και διεπιστημονικές προσεγγίσεις και αναλύσεις των πολυδιάστατων προβλημάτων, σχέσεων και αλληλεπιδράσεων της τεχνολογίας και του πολιτισμού με την αποκέντρωση, από σπουδαστές, φοιτητές, υποψήφιους διδάκτορες και μέλη του διδακτικού προσωπικού του Ε.Μ.Π., του Πανεπιστημίου

Ιωαννίνων και άλλων ΑΕΙ, καθώς και από επιστήμονες και μηχανικούς οι οποίοι δραστηριοποιούνται στην παραγωγή.

Με τον μακρό χρόνο της προετοιμασίας του Συνεδρίου, οι οργανωτές φιλοδοξούν να προσελκύσουν και εισηγήσεις που θα αποτελούν επιστέγασμα προγραμματισμένων και συστηματικών ερευνητικών προσπαθειών των Εργαστηρίων του Ε.Μ.Π. και του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων στο πλαίσιο μιας γόνιμης επιστημονικής αλληλεπίδρασης και συνεργασίας του κέντρου με την περιφέρεια.

(Πληροφορίες στο Γραφείο Δημοσίων Σχέσεων του Ε.Μ.Π. τηλ. 7722017)